

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2225

af 30. november 2017

om ændring af forordning (EU) 2016/399, for så vidt angår brugen af ind- og udrejsesystemet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽³⁾ fastsætter betingelser, kriterier og nærmere regler for passage af medlemsstaternes ydre grænser.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 ⁽⁴⁾ har til formål at indføre et centraliseret system til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser med henblik på et kortvarigt ophold.
- (3) For at foretage kontrol af tredjelandstatsborgere i henhold til forordning (EU) 2016/399, hvilket omfatter kontrol af tredjelandstatsborgeres identitet, identifikation af dem, eller begge, og kontrol af, at en tredjelandstatsborger ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, bør grænsevagter benytte alle til rådighed værende oplysninger, herunder om nødvendigt oplysninger i det ind- og udrejsesystem, der er oprettet ved forordning (EU) 2017/2226 (»ind- og udrejsesystemet«). De oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, bør også bruges til kontrol af, om tredjelandstatsborgere med visum til én eller to indrejser har overholdt det maksimale antal tilladte indrejser.
- (4) I visse tilfælde er tredjelandstatsborgere nødt til at stille biometriske oplysninger til rådighed med henblik på ind- og udrejsekontrol. Indrejsebetingelserne for tredjelandstatsborgere bør derfor ændres således, at det bliver obligatorisk at stille de pågældende biometriske oplysninger til rådighed. Hvis en tredjelandstatsborger nægter at stille biometriske oplysninger til rådighed med henblik på oprettelsen af dennes individuelle sagsmappe eller foretagelsen af ind- og udrejsekontrol, bør der træffes afgørelse om at nægte indrejse.

⁽¹⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 66.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.11.2017.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (se side 20 i denne EUT).

- (5) For at sikre, at ind- og udrejsesystemet er fuldt ud effektivt, er der behov for, at ind- og udrejsekontrol foretages på en ensartet måde ved de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes.
- (6) Oprettelsen af ind- og udrejsesystemet betyder, at det er nødvendigt at tilpasse procedurerne for kontrol af personer, der passerer de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes. Ind- og udrejsesystemet sigter navnlig mod at afskaffe stempeling af rejsedokumenter ved ind- og udrejse af tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse med henblik på et kortvarigt ophold, ved at erstatte stempeling med elektronisk registrering af ind- og udrejse direkte i ind- og udrejsesystemet. Derudover bør der tages højde for interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og visuminformationssystemet (VIS), oprettet ved Rådets beslutning 2004/512/EF ⁽¹⁾, i ind- og udrejsekontrolprocedurerne. Endelig giver ind- og udrejsesystemet mulighed for brug af nye teknologier i forbindelse med grænsepassage for rejsende, der indrejser med henblik på et kortvarigt ophold. Disse tilpasninger af ind- og udrejsekontrolprocedurerne bør få virkning i de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet, på ind- og udrejsesystemets idriftsættelsesdato som fastsat i henhold til forordning (EU) 2017/2226.
- (7) I en periode på seks måneder efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet bør grænsevagter tage højde for tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område i de seks måneder, der går forud for ind- eller udrejsen, ved at kontrollere stempler i rejsedokumenter i tillæg til ind- og udrejseoplysningerne i ind- og udrejsesystemet. Denne foranstaltning bør gøre det muligt at foretage den nødvendige kontrol i tilfælde, hvor en person er givet tilladelse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område i de seks måneder, der går forud for idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. Desuden bør der fastsættes særlige bestemmelser for de tredjelandstatsborgere, der er rejst ind på medlemsstaternes område, og som endnu ikke er udrejst før ind- og udrejsesystemets idriftsættelse. I disse tilfælde bør den seneste indrejse også registreres i ind- og udrejsesystemet, når tredjelandstatsborgeren rejser ud af medlemsstaternes område.
- (8) I betragtning af at situationen er meget forskellig i medlemsstaterne og ved medlemsstaternes forskellige grænseovergangssteder med hensyn til antallet af tredjelandstatsborgere, der passerer grænserne, bør det være op til medlemsstaterne at afgøre, om og i hvilket omfang de vil gøre brug af teknologier som f.eks. selvbetjenings-systemer, elektroniske paskontroller og automatiske grænsekontrollsystemer. Hvis sådanne teknologier anvendes, bør ind- og udrejsekontrol ved de ydre grænser foretages på en harmoniseret måde og et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau bør sikres.
- (9) Desuden er det nødvendigt at fastlægge grænsevagternes opgaver og roller ved brug af sådanne teknologier. I denne forbindelse bør det sikres, at resultaterne af den ind- og udrejsekontrol, der foregår automatisk, er tilgængelige for grænsevagter, så de er i stand til at træffe passende beslutninger. Derudover er det nødvendigt at overvåge rejsendes anvendelse af selvbetjenings-systemer, elektroniske paskontroller og automatiske grænsekontrollsystemer, så svigagtig adfærd og brug kan forhindres. I forbindelse med overvågningen bør grænsevagter desuden være særlig opmærksomme på mindreårige og have mulighed for at identificere personer, der har behov for beskyttelse.
- (10) Medlemsstaterne bør også på frivillig basis kunne oprette nationale lempelsesprogrammer for at give tredjelandstatsborgere, som på forhånd er sikkerhedstjekket, mulighed for ved indrejse at nyde godt af undtagelser fra visse aspekter af den indgående kontrol. Hvis sådanne nationale lempelsesprogrammer anvendes, bør de oprettes efter en harmoniseret model, og et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau bør garanteres.
- (11) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽²⁾.
- (12) Målet for denne forordning, nemlig at ændre de gældende regler i forordning (EU) 2016/399, kan kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS) (EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (14) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (15) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (16) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾.
- (17) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾.
- (18) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (19) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien bør bestemmelserne i forordning (EU) 2016/399 vedrørende ind- og udrejsesystemet først anvendes, når de betingelser, der er fastsat i artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 er opfyldt. For de medlemsstater, der ikke opfylder de betingelser, som er fastsat i artikel 66, stk. 2, i nævnte forordning, på ind- og udrejsesystemets idriftsættelsesdato, er det derfor nødvendigt at fastsætte specifikke overgangsbestemmelser vedrørende stempeling i afventning af deres tilslutning til ind- og udrejsesystemet. Disse overgangsbestemmelser bør sikre, at stempeling af rejsedokumenter har samme virkning som registrering af ind- og udrejseoplysninger i ind- og udrejsesystemet.
- (20) De medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne i artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 på ind- og udrejsesystemets idriftsættelsesdato, bør fortsætte den systematiske stempeling ved ind- og udrejse af rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold. Disse medlemsstater bør undersøge ind- og udrejsestemplerne i en tredjelandstatsborgers rejsedokument for ved at sammenholde ind- og udrejsedatoerne at verificere, at personen ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på den pågældende medlemsstats område. Stempeling af rejsedokumenter og undersøgelse af stempler bør fortsætte, indtil den pågældende medlemsstat er tilsluttet ind- og udrejsesystemet som omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226.
- (21) Forordning (EU) 2016/399 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (22) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og afgav en udtalelse den 21. september 2016 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

- »22) »ind- og udrejsesystem«: det system, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 (*)
- 23) »selvbetjeningsystem«: et automatisk system, der gennemfører alle eller nogle af de ind- og udrejsekontroller, som finder anvendelse på en person, og som kan anvendes til forudregistrering af oplysninger i ind- og udrejsesystemet
- 24) »elektronisk paskontrol«: en elektronisk styret infrastruktur dér, hvor en ydre grænse eller en indre grænse, hvor kontrollen endnu ikke er blevet ophævet, faktisk passerer
- 25) »automatisk grænsekontrollsystem«: et system, der muliggør automatisk kontrolleret grænsepassage, og som består af et selvbetjeningsystem og en elektronisk paskontrol
- 26) »bekræftelse af chipdataenes ægthed og integritet«: den proces, hvorved det ved brug af certifikater verificeres, at dataene i den elektroniske lagringsenhed (chippen) stammer fra den udstedende myndighed, og at de ikke er blevet ændret.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).«

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

- »f) de skal stille biometriske oplysninger til rådighed, hvis det er nødvendigt for:
- i) oprettelsen af den individuelle sagsmappe i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 16 og 17 i forordning (EU) 2017/2226
- ii) foretagelsen af ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 8, stk. 3, litra a), nr. i), og litra g), nr. i), artikel 23, stk. 2 og 4, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Den periode på 90 dage inden for en periode på 180 dage, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, beregnes som en enkelt periode for de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet på grundlag af forordning (EU) 2017/2226. Denne periode beregnes særskilt for hver af de medlemsstater, der ikke anvender ind- og udrejsesystemet.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Tredjelandstatsborgere, hvorom oplysninger skal registreres i ind- og udrejsesystemet

1. Ved ind- og udrejse skal oplysninger om følgende personkategorier registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 16, 17, 19 og 20 i forordning (EU) 2017/2226:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- a) tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, jf. nærværende forordnings artikel 6, stk. 1
 - b) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som ikke er i besiddelse af et opholdskort i henhold til nævnte direktiv
 - c) tredjelandstatsborgere, som:
 - i) er familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i medfør af en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
 - ii) ikke er i besiddelse af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.
2. Oplysninger om tredjelandstatsborgere, som er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold i overensstemmelse med denne forordnings artikel 14, skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226.
3. Oplysninger om følgende personkategorier skal ikke registreres i ind- og udrejsesystemet:
- a) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som er i besiddelse af et opholdskort i henhold til nævnte direktiv, uanset om de ledsager eller slutter sig til denne unionsborger
 - b) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, uanset om de ledsager eller slutter sig til denne tredjelandstatsborger, såfremt
 - i) denne tredjelandstatsborger har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
 - ii) disse tredjelandstatsborgere er i besiddelse af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002
 - c) andre indehavere af opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 16), end dem, der er omhandlet af dette stykkes litra a) og b)
 - d) indehavere af visa til længerevarende ophold
 - e) tredjelandstatsborgere, som udøver deres ret til mobilitet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU (*) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 (**)
 - f) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og indehavere af et pas udstedt af Vatikanstaten
 - g) personer eller personkategorier, der er fritaget for ind- og udrejsekontrol, eller som er omfattet af særlige regler hvad angår ind- og udrejsekontrol, nemlig:
 - i) statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, jf. bilag VII, punkt 1
 - ii) flypiloter og andre besætningsmedlemmer, jf. bilag VII, punkt 2
 - iii) søfolk, jf. bilag VII, punkt 3, og søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under deres skibs ophold i anløbshavnen og kun på anløbshavnens område
 - iv) grænsearbejdere, jf. bilag VII, punkt 5
 - v) redningstjenester, politifolk, brandfolk i en nødsituation og grænsevagter, jf. bilag VII, punkt 7
 - vi) offshorearbejdere, jf. bilag VII, punkt 8
 - vii) besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, jf. bilag VI, punkt 3.2.1, 3.2.2 og 3.2.3
 - viii) personer om bord på lystfartøjer, der ikke underkastes ind- og udrejsekontrol, jf. bilag VI, punkt 3.2.4, 3.2.5 og 3.2.6
 - h) personer, som er omfattet af en undtagelse til forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangssteder og inden for den normale åbningstid, jf. artikel 5, stk. 2

- i) personer, der fremviser en gyldig tilladelse til lokal grænsetrafik, som giver dem ret til grænsepassage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 (***)
- j) besætningsmedlemmer på internationale passager- og godstog
- k) personer, der med henblik på grænsepassage fremviser:
 - i) et gyldigt forenklet jernbanetransitdokument udstedt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 (****), eller
 - ii) et gyldigt forenklet transitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, forudsat de foretager transit med tog og ikke stiger af på en medlemsstats område.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og om pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1).

(****) Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8).«

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres således:

i) Litra a), andet afsnit, affattes således:

»Hvis et rejsedokument indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), skal chipdataenes ægthed og integritet bekræftes ved hjælp af en ubrudt kæde af gyldige certifikater, medmindre dette er teknisk umuligt eller, hvis der er tale om et rejsedokument udstedt af et tredjeland, umuligt på grund af manglende gyldige certifikater.«

ii) I litra b) tilføjes følgende afsnit:

»For personer, hvis indrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, foretages verifikation af deres identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, identifikation, jf. nævnte forordnings artikel 23, stk. 4.«

b) Stk. 3 ændres således:

i) Litra a), nr. i), andet afsnit, affattes således:

»For pas og rejsedokumenter, der indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), skal chipdataenes ægthed og integritet kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater.

Undtagen for tredjelandstatsborgere, som allerede har en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, skal kontrolproceduren, hvis rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chip), og dette ansigtsbillede kan tilgås teknisk, omfatte verifikation af dette ansigtsbillede ved elektronisk sammenligning af ansigtsbilledet med det ansigtsbillede, der tages på stedet af den berørte tredjelandstatsborger. Hvis det er teknisk muligt og lovligt, kan denne verifikation foretages ved at kontrollere, om vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen)«.

ii) Litra a), nr. iii), affattes således:

»iii) for personer, hvis indrejse eller nægtelse af indrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, verifikation af deres identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, identifikation, jf. artikel 23, stk. 4, i nævnte forordning.«

iii) I litra a) indsættes følgende nummer:

- »iia) for personer, hvis indrejse eller nægtelse af indrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke har nået eller overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, og for tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af visum til én eller to indrejser, kontrol af, om vedkommende har overholdt det maksimale antal tilladte indrejser, ved søgning i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 23 i forordning (EU) 2017/2226«.

iv) Litra g), nr. i), affattes således:

- »i) verifikation af den pågældende tredjelandstatsborgers identitet og nationalitet og af ægtheden og gyldigheden af rejsedokumentet til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

- 1) SIS
- 2) INTERPOL's SLTD-database
- 3) nationale databaser med oplysninger om stjalne, ulovligt handlede, forsvundne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), skal chipdataenes ægthed og integritet kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater.

Undtagen for tredjelandstatsborgere, som allerede har en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, skal kontrolproceduren, hvis rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen), og dette ansigtsbillede kan tilgås teknisk, omfatte verifikation af dette ansigtsbillede ved elektronisk sammenligning af ansigtsbilledet med det ansigtsbillede, der tages på stedet af den pågældende tredjelandstatsborger. Hvis det er teknisk muligt og lovligt, kan denne verifikation foretages ved at kontrollere, om vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen)«.

v) I litra g) tilføjes følgende numre:

- »iii) for personer, hvis udrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a i denne forordning, verifikation af deres identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, identifikation, jf. artikel 23, stk. 4, i nævnte forordning

- iv) for personer, hvis udrejse skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne artikels artikel 6a, kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, ved at søge i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 23, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226«.

vi) Litra h), nr. ii), udgår.

vii) Litra i) affattes således:

- »i) med henblik på identifikation af enhver person, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, kan der foretages en søgning i VIS, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008, og der kan søges i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2017/2226«.

c) Følgende stykke tilføjes:

»9. Tredjelandstatsborgeren underrettes om den maksimale varighed af et tilladt ophold under hensyntagen til antallet af indrejser og varigheden af det ophold, der er tilladt ifølge visummet. Denne underretning gives enten af grænsevagten på tidspunktet for ind- og udrejsekontrollen eller ved hjælp af udstyr, der er installeret på grænseovergangsstedet, og som gør det muligt for tredjelandstatsborgeren at konsultere den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/2226.«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Brug af selvbetjeningsystemer til forudregistrering af oplysninger i ind- og udrejsesystemet

1. Personer, hvis grænsepassage i henhold til artikel 6a skal registreres i ind- og udrejsesystemet, kan bruge et selvbetjeningsystem til forudregistrering i ind- og udrejsesystemet af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra a), under forudsætning af at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Rejsedokumentet indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), og ægtheden og integriteten af dataene heri er bekræftet ved hjælp af en ubrudt kæde af gyldige certifikater.
- b) Rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen), og som teknisk kan tilgås af selvbetjeningsystemet for at verificere indehaverens identitet ved at sammenholde det ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske datalagringsenhed (chippen), med det ansigtsbillede, der tages af indehaveren på stedet; hvis det er teknisk muligt og lovligt, kan denne verifikation foretages ved at verificere, om vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der er lagret i rejsedokumentets elektroniske datalagringsenhed (chip).

2. I henhold til denne artikels stk. 1 skal selvbetjeningsystemet verificere, om den pågældende tredjelandstatsborger tidligere er registreret i ind- og udrejsesystemet, og verificere vedkommendes identitet, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226.

3. I overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 skal selvbetjeningsystemet foretage identifikation, jf. artikel 27 i nævnte forordning.

I overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 skal der i tilfælde, hvor der foretages identifikation i ind- og udrejsesystemet, endvidere:

- a) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er forpligtet til at være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, foretages verifikation af, om deres fingeraftryk stemmer overens med VIS-oplysningerne, jf. artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008, hvis en søgning i VIS med anvendelse af de data, der er omhandlet i samme forordnings artikel 18, stk. 1, viser, at personen er registreret i systemet. I tilfælde, hvor verifikation af en person i henhold til nærværende artikels stk. 2 ikke er lykkedes, skal VIS-oplysninger tilgås med henblik på identifikation, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008
- b) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der ikke skal være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, og som ikke kan findes ved søgning i ind- og udrejsesystemet i forbindelse med et identifikationstjek i henhold til artikel 27 i forordning (EU) 2017/2226, foretages en søgning i VIS, jf. artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

4. Hvis der ikke er registreret oplysninger om en i denne artikels stk. 1 omhandlet person i ind- og udrejsesystemet, jf. stk. 2 og 3, skal:

- a) tredjelandstatsborgere, der er forpligtet til at være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, ved hjælp af selvbetjeningsystemet forudregistrere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra c)-f), i forordning (EU) 2017/2226 og, hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 16, stk. 6, i ind- og udrejsesystemet, og tredjelandstatsborgere, der er fritaget for forpligtelsen til at være i besiddelse af visum for at kunne passere de ydre grænser, skal ved hjælp af selvbetjeningsystemet forudregistrere de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 16, stk. 2, litra c), og, hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, litra d), i ind- og udrejsesystemet

b) personen efterfølgende henvises til en grænsevagt, som:

- i) forudregistrerer alle de krævede oplysninger, der ikke har kunnet indsamles ved hjælp af selvbetjeningsystemet
- ii) verificerer:
 - at det rejsedokument, der er brugt i selvbetjeningsystemet, også er det rejsedokument, som den pågældende person fremviser
 - at det ansigtsbillede, der tages af den berørte person på stedet, stemmer overens med det ansigtsbillede, der blev registreret ved hjælp af selvbetjeningsystemet, og
 - for personer, som ikke er i besiddelse af et i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001 krævet visum, at vedkommendes fingeraftryk stemmer overens med de fingeraftryk, der blev registreret ved hjælp af selvbetjeningsystemet

iii) bekræfter de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), og registrerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra a) og b), og artikel 18, stk. 6, litra a), b), c) og d), i forordning (EU) 2017/2226, når der er truffet beslutning om at tillade eller nægte indrejse.

5. Hvis de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, indikerer, at der er registreret oplysninger om den i stk. 1 omhandlede person i ind- og udrejsesystemet, skal selvbetjeningssystemet vurdere, om det er nødvendigt at ajourføre en eller flere af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra a).

6. Hvis den i stk. 5 omhandlede vurdering konstaterer, at den i stk. 1 omhandlede person har en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, men at det er nødvendigt at ajourføre oplysningerne om vedkommende, skal personen:

- a) ajourføre oplysningerne i ind- og udrejsesystemet ved at forudregistrere dem ved hjælp af selvbetjeningssystemet
- b) henvises til en grænsevagt, som verificerer korrektheden af den i dette stykkes litra a) omhandlede ajourføring og, når der er truffet beslutning om at tillade eller nægte indrejse, ajourfører den individuelle sagsmappe, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226.

7. Selvbetjeningssystemer skal betjenes under tilsyn af en grænsevagt, der har ansvar for at opdage uhensigtsmæssig, svigagtig eller unormal brug af selvbetjeningssystemet.

Artikel 8b

Brug af selvbetjeningssystemer og/eller elektroniske paskontroller af personer, hvis grænsepassage skal registreres i ind- og udrejsesystemet

1. Personer, hvis grænsepassage skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a, kan få tilladelse til at bruge selvbetjeningssystemer til at foretage ind- og udrejsekontrol, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) rejsedokumentet indeholder en elektronisk lagringsenhed (chip), og ægtheden og integriteten af dataene heri er bekræftet ved hjælp af en ubrudt kæde af gyldige certifikater
- b) rejsedokumentet indeholder et ansigtsbillede, der er lagret i den elektroniske lagringsenhed (chippen), og som teknisk kan tilgås af selvbetjeningssystemet for at verificere indehaverens identitet ved at sammenholde dette ansigtsbillede med det ansigtsbillede, der tages af indehaveren på stedet, og
- c) den pågældende person er allerede registreret eller forudregistreret i ind- og udrejsesystemet.

2. Hvis betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, kan den indrejsekontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, og stk. 3, litra a) og b), og den udrejsekontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, og stk. 3, litra g) og h), foretages ved hjælp af et selvbetjeningssystem. Hvis udrejsekontrol foretages ved hjælp af et automatisk grænsekontrollsystem, skal den omfatte den kontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra h).

Hvis en person bevilges adgang til et nationalt lempelsesprogram, som en medlemsstat har oprettet i henhold til artikel 8d, kan den kontrol, der foretages ved hjælp af et selvbetjeningssystem ved indrejse, undlade undersøgelse af de aspekter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iv) og v), når denne person passerer denne medlemsstats ydre grænser eller de ydre grænser i en medlemsstat, som har indgået en aftale med den medlemsstat, der bevilgede adgang, som omhandlet i artikel 8d, stk. 9.

3. Ved ind- og udrejse skal resultaterne af den kontrol, der er foretaget ved hjælp af selvbetjeningssystemet, gøres tilgængelige for en grænsevagt. Denne grænsevagt overvåger resultaterne af ind- og udrejsekontrollen og tillader under hensyntagen til disse resultater ind- eller udrejse eller henviser i stedet den pågældende person til en grænsevagt, der foretager yderligere kontrol.

4. Den pågældende person skal henvises til en grænsevagt, jf. stk. 3, i enhver af følgende situationer:

- a) hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt
- b) hvis kontrollen ved ind- eller udrejse, jf. stk. 2, viser, at en eller flere betingelser for ind- eller udrejse ikke er opfyldt
- c) hvis resultaterne af kontrollen ved ind- eller udrejse, jf. stk. 2, rejser tvivl om personens identitet, eller hvis resultaterne viser, at personen anses for at udgøre en trussel mod en medlemsstats indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod folkesundheden
- d) i tilfælde af tvivl
- e) hvis ingen elektroniske paskontroller er tilgængelige.

5. Ud over de situationer, der er omhandlet i stk. 4, kan en grænsevagt, der overvåger grænsepassage, af andre grunde beslutte at henvise den person, som bruger selvbetjeningsystemet, til en grænsevagt.

6. Personer, hvis grænsepassage skal registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a, stk. 1, og som til ind- og udrejsekontrol har brugt et selvbetjeningsystem, kan få tilladelse til at benytte elektronisk paskontrol. Hvis der benyttes elektronisk paskontrol, skal den tilsvarende registrering af ind- eller udrejseoplysningerne og kobling af denne registrering til den pågældende individuelle sagsmappe, jf. artikel 14 i forordning (EU) 2017/2226, ske ved grænsepassagen gennem den elektroniske paskontrol. Hvis den elektroniske paskontrol er fysisk adskilt fra selvbetjeningsystemet, skal der ved den elektroniske paskontrol foretages en verifikation af brugerens identitet for at sikre, at den person, der benytter den elektroniske paskontrol, også er den person, der har benyttet selvbetjeningsystemet. Verifikationen skal foretages ved hjælp af mindst én biometrisk identifikator.

7. Hvis betingelserne i denne artikels stk. 1, litra a) eller b), eller begge, ikke er opfyldt, kan en del af indrejsekontrollen, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b), og en del af udrejsekontrollen, jf. artikel 8, stk. 3, litra g) og h), foretages ved hjælp af et selvbetjeningsystem. Grænsevagten kan nøjes med at foretage den verifikation, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b) samt g) og h), som ikke har kunnet foretages gennem selvbetjeningsystemet. Grænsevagten kontrollerer desuden, om det rejsedokument, der er brugt i selvbetjeningsystemet, også er det rejsedokument, som personen på stedet fremviser for denne grænsevagt.

8. Selvbetjeningsystemer og elektroniske paskontroller skal betjenes under tilsyn af en grænsevagt, der har ansvar for at opdage uhensigtsmæssig, svigagtig eller unormal brug af selvbetjeningsystemet eller elektroniske paskontroller, eller begge.

9. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes mulighed for at bruge selvbetjeningsystemer eller elektroniske paskontroller, eller begge, i forbindelse med grænsepassage af unionsborgere, statsborgere fra et land, der deltager i Den Europæiske Frihandelsammenslutning under Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og statsborgere fra Schweiz samt tredjelandstatsborgere, hvis grænsepassage ikke skal registreres i ind- og udrejsesystemet.

Artikel 8c

Standarder for automatiske grænsekontrollsystemer

Automatiske grænsekontrollsystemer udformes, så vidt det er muligt, på en sådan måde, at de kan anvendes af alle personer med undtagelse af børn under 12 år. De udformes også på en måde, der fuldt ud respekterer den menneskelige værdighed, navnlig når der er tale om sårbare personer. Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende automatiske grænsekontrollsystemer, skal de sikre tilstedeværelse af et tilstrækkeligt antal medarbejdere til at bistå personer med at anvende systemerne.

Artikel 8d

Nationale lempelsesprogrammer

1. En medlemsstat kan oprette et frivilligt program (»nationalt lempelsesprogram«) for at gøre det muligt for tredjelandstatsborgere eller statsborgere fra et konkret tredjeland, som ikke har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, at nyde godt af de lempelser, der er omhandlet i stk. 2, ved passage af en medlemsstats ydre grænser.

2. For så vidt angår de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og som bevilges adgang til det nationale lempelsesprogram, behøver den indgående indrejsekontrol uanset artikel 8, stk. 3, litra a), ikke at omfatte en undersøgelse af de aspekter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iv) og v), når sådanne tredjelandstatsborgere passerer en medlemsstats ydre grænser.

3. Medlemsstaten foretager forudgående sikkerhedstjek af tredjelandstatsborgere, der ansøger om adgang til det nationale lempelsesprogram, for navnlig at kontrollere, at de i stk. 4 omhandlede betingelser er opfyldt.

Forudgående sikkerhedstjek af sådanne tredjelandstatsborgere foretages af grænsevagter, visummyndigheder som defineret i artikel 4, nr. 3), i forordning (EF) nr. 767/2008 eller immigrationsmyndigheder som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 4), i forordning (EU) 2017/2226.

4. De myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, bevilger kun en person adgang til det nationale lempelsesprogram, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne, jf. artikel 6, stk. 1.

b) Ansøgerens rejsedokument og, hvor det er relevant, visum, visum til længerevarende ophold eller opholdstilladelse er gyldig(t) og ikke falsk(t) eller forfalsket.

- c) Ansøgeren beviser sit behov for at rejse hyppigt eller regelmæssigt eller begrundet sin hensigt om at rejse hyppigt eller regelmæssigt.
- d) Ansøgeren beviser sin integritet og pålidelighed, navnlig, hvis det er relevant, den lovlige anvendelse af tidligere visa eller visa med begrænset territorial gyldighed, vedkommendes økonomiske situation i oprindelseslandet og vedkommendes reelle hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udgangen af den tilladte opholdsperiode. I henhold til artikel 25 i forordning (EU) 2017/2226 skal de myndigheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, have adgang til ind- og udrejsesystemet for at kontrollere, at ansøgeren ikke tidligere har overskredet den maksimale varighed af et tilladt ophold på medlemsstaternes område.
- e) Ansøgeren begrundet formålet med og vilkårene for de forventede ophold.
- f) Ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler til at dække varigheden af de planlagte ophold samt tilbagerejsen til oprindelseslandet eller bopælslandet, eller ansøgeren er i stand til at skaffe sådanne midler på lovlig vis.
- g) Der er foretaget en søgning i SIS.

5. Første adgang til det nationale lempelsesprogram bevilges for højst ét år. Adgang kan forlænges i op til yderligere fem år eller indtil udløbet af gyldighedsperioden for rejsedokumentet eller eventuelle udstedte visa til flere indrejser, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser, alt efter hvilken periode der er kortest.

I tilfælde af forlængelse revurderer medlemsstaten hvert år situationen for hver tredjelandstatsborger, der er bevilget adgang til det nationale lempelsesprogram, for at sikre, at den pågældende tredjelandstatsborger ud fra de ajourførte oplysninger stadig opfylder betingelserne i stk. 4. Denne revurdering kan foretages i forbindelse med ind- og udrejsekontrol.

6. Den indgående indrejsekontrol, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b), og den indgående udrejsekontrol, jf. artikel 8, stk. 3, litra g), skal også omfatte kontrol af, at tredjelandstatsborgeren har gyldig adgang til det nationale lempelsesprogram.

Grænsevagter kan foretage verifikation af en tredjelandstatsborger, der er omfattet af det nationale lempelsesprogram, ved indrejse, jf. artikel 8, stk. 3, litra a) og b), og ved udrejse, jf. artikel 8, stk. 3, litra g), uden elektronisk sammenligning af biometriske identifikatorer, men ved sammenligning af ansigtsbilledet fra den elektroniske lagringsenhed (chippen) og ansigtsbilledet i tredjelandstatsborgerens individuelle sagsmappe i ind- og udrejsesystemet med den pågældende persons ansigt. Fuld verifikation foretages ved stikprøvekontrol og på grundlag af en risikoanalyse.

7. De myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, tilbagekalder straks den adgang til det nationale lempelsesprogram, der er bevilget til en tredjelandstatsborger, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at bevilge adgang til dette program ikke var opfyldt eller ikke længere er opfyldt.

8. Når det i overensstemmelse med stk. 3 kontrolleres, om ansøgeren opfylder betingelserne i stk. 4, skal der lægges særlig vægt på at vurdere, om ansøgeren udgør en risiko for ulovlig indvandring eller for nogen af medlemsstaternes sikkerhed, og om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område i løbet af det tilladte ophold.

Vurderingen af subsistensmidler til de påtænkte ophold foretages ud fra varigheden af og formålet med det eller de planlagte ophold og under henvisning til de gennemsnitlige priser i den eller de berørte medlemsstater for billig indkvartering og forplejning på grundlag af de vejledende beløb, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 39, stk. 1, litra c). Dokumentation for underhold, privat indlogering, eller begge, kan også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler.

Behandling af en ansøgning baseres navnlig på ægtheden og pålideligheden af de fremlagte dokumenter og på rigtigheden og pålideligheden af de udsagn, som ansøgeren fremsætter. Hvis en medlemsstat, der er ansvarlig for at behandle en ansøgning, er i tvivl, hvad angår ansøgeren, ansøgerens udsagn eller de dokumenter, der er fremlagt, kan medlemsstaten høre andre medlemsstater, før der træffes afgørelse om ansøgningen.

9. To eller flere medlemsstater, der har oprettet deres eget nationale lempelsesprogram i henhold til denne artikel, kan indgå en indbyrdes aftale for at sikre, at personer, der har adgang til deres nationale lempelsesprogram, kan nyde godt af de lempelser, der er indrømmet i et andet nationalt lempelsesprogram. Inden for en frist på en måned efter indgåelsen af aftalen fremsendes en kopi af aftalen til Kommissionen.

10. Medlemsstaterne sikrer ved oprettelsen af et nationalt lempelsesprogram, at deres system, som driver programmet, opfylder de datasikkerhedsstandarder, der er fastlagt i artikel 43 i forordning (EU) 2017/2226. Medlemsstaterne foretager en behørig informationssikkerhedsrisikovurdering, og ansvaret for sikkerhed præciseres for alle trin i processen.

11. Kommissionen sender inden udgangen af det tredje år, hvor denne artikel finder anvendelse, en evaluering af gennemførelsen heraf til Europa-Parlamentet og Rådet. På grundlag af denne evaluering kan Europa-Parlamentet eller Rådet opfordre Kommissionen til at foreslå oprettelsen af et EU-program for hyppigt rejsende tredjelandsstatsborgere, der på forhånd er sikkerhedstjekket.»

6) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten registrere oplysningerne i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 6a. Hvis oplysningerne ikke kan registreres elektronisk, registreres de manuelt.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Hvis det teknisk ikke kan lade sig gøre at registrere oplysninger i ind- og udrejsesystemets centrale system, eller hvis det centrale system svigter, finder alle følgende bestemmelser anvendelse:

i) Uanset denne forordnings artikel 6a skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20 i forordning (EU) 2017/2226, midlertidig lagres i den nationale ensartede grænseflade som defineret i artikel 7 i nævnte forordning. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysningerne midlertidig lagres lokalt i et elektronisk format. I begge tilfælde registreres oplysningerne i ind- og udrejsesystemets centrale system, så snart den tekniske hindring eller fejl er afhjulpet. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger og anvender den nødvendige infrastruktur, det nødvendige udstyr og de nødvendige ressourcer for at sikre, at en sådan midlertidig lokal lagring kan foretages når som helst og på alle deres grænseovergangssteder.

Uden at det berører forpligtelsen til at foretage ind- og udrejsekontrol i medfør af denne forordning, skal grænsevagten i en ekstraordinær situation, hvor det er teknisk umuligt at registrere oplysninger i ind- og udrejsesystemets centrale system og den nationale ensartede grænseflade, og det er teknisk umuligt midlertidigt at lagre oplysninger lokalt i elektronisk form, lagre ind- og udrejseoplysninger manuelt i overensstemmelse med artikel 16-20 i forordning (EU) 2017/2226, med undtagelse af biometriske oplysninger, og anbringe et ind- eller udrejsestempel i tredjelandsstatsborgerens rejsedokument. Disse oplysninger registreres i ind- og udrejsesystemets centrale system, så snart det er teknisk muligt.

Medlemsstaterne underretter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i forordning 2017/2226 Kommissionen om stempeling af rejsedokumenter i de i dette nummers andet afsnit omhandlede ekstraordinære situationer.

ii) Uanset denne forordnings artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iii), og litra g), nr. iv), skal verifikationen af en visumindehavers identitet for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af visum, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), når det er teknisk muligt foretages ved at søge direkte i VIS, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008.»

7) I artikel 10 indsættes følgende stykker:

»3a. Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende elektroniske paskontroller, selvbetjeningssystemer eller automatiske grænsekontrollsystemer, anvender de skiltene i bilag III, del D, til at angive de respektive baner.

3b. Hvis medlemsstaterne beslutter at oprette et nationalt lempelsesprogram, jf. artikel 8d, kan de vælge at anvende særlige baner til tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af et sådant nationalt lempelsesprogram. De anvender skiltene i bilag III, del E, til at angive de respektive baner.«

8) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Stempeling af rejsedokumenter

1. Såfremt der er udtrykkelig hjemmel hertil i national ret, kan en medlemsstat ved ind- og udrejse stemple en tredjelandsstatsborgers rejsedokument, hvis denne er i besiddelse af opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold, der er udstedt af den pågældende medlemsstat.

2. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af et forenklet jernbanetransitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, stemples ved ind- og udrejse. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af et gyldigt forenklet transitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, og som foretager transit med tog og ikke stiger af på en medlemsstats område, stemples endvidere ved ind- og udrejse.

3. Rejsedokumenterne tilhørende tredjelandstatsborgere, der på grundlag af et nationalt visum til kortvarigt ophold udstedt til en eller to indrejser rejser ind i eller ud af området for en medlemsstat, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, men anvender ind- og udrejsesystemet, stemples ved ind- og udrejse.

4. De praktiske ordninger for stempeling findes i bilag IV.«

9) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Formodning for opfyldelse af betingelserne for et kortvarigt opholds varighed

1. Hvis der ikke er oprettet en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet for en tredjelandstatsborger, der befinder sig på en medlemsstats område, eller hvis de registrerede ind- og udrejseoplysninger om denne tredjelandstatsborger ikke omfatter en udrejsedato efter datoen for udløb af det tilladte ophold, kan de kompetente myndigheder gå ud fra en formodning om, at denne tredjelandstatsborger ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for varigheden af det tilladte ophold på medlemsstaternes område, jf. dog artikel 12a.

2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede formodning finder ikke anvendelse på en tredjelandstatsborger, der kan fremlægge et hvilket som helst troværdigt bevismiddel for, at vedkommende har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, eller at vedkommende er i besiddelse en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold. Hvis det er relevant, finder artikel 35 i forordning (EU) 2017/2226 anvendelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede formodning kan afkræftes ved, at den pågældende tredjelandstatsborger fremlægger et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område eller for datoen for udløb af en tidligere opholdstilladelse eller et tidligere visum til længerevarende ophold, som viser, at den pågældende har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold.

I tilfælde af at formodningen afkræftes, opretter de kompetente myndigheder om nødvendigt en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet eller angiver i ind- og udrejsesystemet, hvornår og hvor tredjelandstatsborgeren passerede en af medlemsstaternes ydre grænser eller den indre grænse i en medlemsstat, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, men som anvender ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EU) 2017/2226.

4. Hvis den i stk. 1 omhandlede formodning ikke afkræftes, kan en tredjelandstatsborger, der befinder sig på medlemsstaternes område, tilbagesendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF (*).

En tredjelandstatsborger, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, må kun sendes tilbage i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. For ved ind- og udrejse at kunne kontrollere, at personer, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold, og, hvor det er relevant, for ved indrejse at kunne kontrollere, at personer ikke har overskredet det antal indrejser, der er tilladt i henhold til visummet til kortvarigt ophold udstedt til en eller to indrejser, skal grænsevagterne i en periode på 180 dage efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet tage højde for ophold på medlemsstaternes område i de 180 dage før ind- eller udrejsen ved at kontrollere stemplerne i personens rejsedokumenter i tillæg til de oplysninger om indrejse/udrejse, der er registreret i ind- og udrejsesystemet.

2. Hvis en person er indrejst på medlemsstaternes område før idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet og udrejser efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, skal der ved udrejsen oprettes en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet, og datoen for den pågældende indrejse skal registreres i ind- og udrejseoplysningerne, jf. artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226. Anvendelsen af dette stykke er ikke begrænset til den i stk. 1 omhandlede periode på 180 dage efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indrejsestemplets dato og oplysningerne i ind- og udrejsesystemet gælder datoen for det pågældende stempel.«

11) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Oplysninger om tredjelandstatsborgere, som er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. denne forordnings artikel 6a, stk. 2, og artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226.«

b) Stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»Såfremt det i klageafgørelsen konkluderes, at afgørelsen om nægtelse af indrejse ikke var tilstrækkelig underbygget, har den pågældende tredjelandstatsborger, uden at det berører spørgsmålet om tilkendelse af erstatning i henhold til national ret, ret til af den medlemsstat, der har nægtet indrejse, at få foretaget rettelse af de oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, eller af det annullerede indrejsestempel, eller begge, samt af enhver anden form for overstregning eller tilføjelse.«

12) Artikel 20, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie.«

13) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 42a

Overgangsforanstaltninger for medlemsstater, som endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet

1. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der passerer grænserne for de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, stemples systematisk ved ind- og udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende de i nærværende forordnings artikel 6a, stk. 1, litra b) og c), omhandlede tredjelandstatsborgere, der passerer grænserne for de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, stemples ved ind- og udrejse.

Disse stemplingsforpligtelser finder også anvendelse, når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 9.

2. Uanset denne artikels stk. 1 anbringes der ikke stempel på rejsedokumenter tilhørende de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 6a, stk. 3, litra a), b) og f), litra g), nr. i), ii), iii) og vii), og litra j).

3. De bestemmelser i denne forordning, der vedrører oplysninger om ind- og udrejse i ind- og udrejsesystemet og mangel på sådanne oplysninger i ind- og udrejsesystemet, navnlig artikel 8, stk. 3, litra a), nr. iiiia), og litra g), nr. iv), artikel 8d, stk. 4, litra d), og artikel 12, finder tilsvarende anvendelse på ind- og udrejsestempler.

4. Når en formodning om opfyldelse af betingelserne for et opholds varighed afkræftes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, har den tredjelandstatsborger, der befinder sig på området for en medlemsstat, som endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet, ret til i sit rejsedokument at få angivet, hvor og hvornår vedkommende passerede den pågældende medlemsstats ydre eller indre grænse. En formular som vist i bilag VIII kan også udleveres til tredjelandstatsborgeren.

5. Bestemmelserne om stempling i bilag IV finder anvendelse.

6. De medlemsstater, der er omhandlet i artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, stempler de rejsedokumenter, som tilhører tredjelandstatsborgere, der ved deres grænse nægtes indrejse med henblik på et kortvarigt ophold. Stemplingen foretages i overensstemmelse med specifikationerne i bilag V, del A, punkt 1, litra d).

7. Stemplingsforpligtelserne i medfør af stk. 1-6 finder anvendelse indtil det tidspunkt, hvor ind- og udrejsesystemet sættes i drift i den berørte medlemsstat.«

14) Bilag III, IV, V og VII ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning anvendes fra datoen for idriftsættelse af ind- og udrejsesystemet som fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66 i forordning (EU) 2017/2226.

3. Uanset denne artikels stk. 2 anvendes denne forordning fra datoen for deres tilslutning til ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226 på de i artikel 66, stk. 3, i nævnte forordning omhandlede medlemsstater, der endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet. I afventning af deres tilslutning til ind- og udrejsesystemet finder overgangsbestemmelserne vedrørende stempeling af rejsedokumenter, jf. artikel 42a i forordning (EU) 2016/399, anvendelse på disse medlemsstater.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2017.

Europa-Parlamentet,

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG

I bilagene til forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1) I bilag III tilføjes følgende dele:

»DEL D

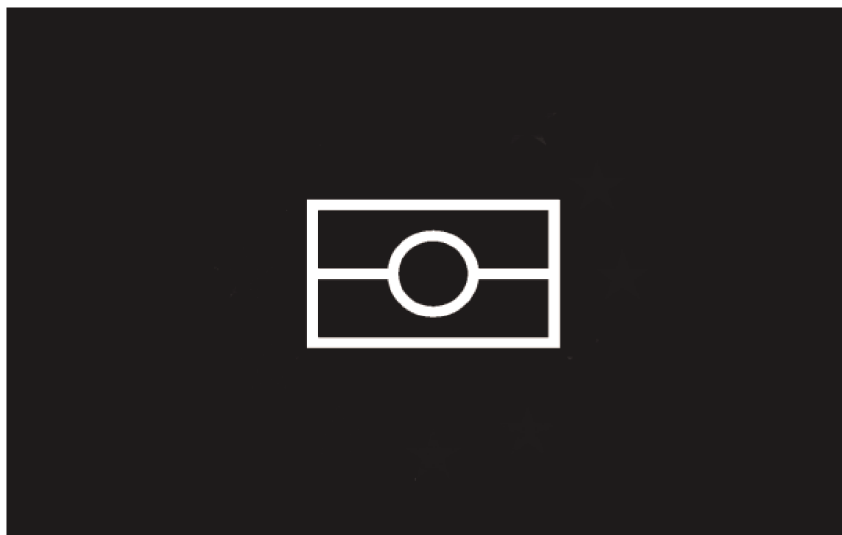
Del D1: Baner med automatiseret grænsekontrol for borgere fra EU, EØS og Schweiz (CH)



**EU / EØS / CH
BORGERE**

Der kræves ingen stjerner for Schweiz, Liechtenstein, Norge og Island

Del D2: Baner med automatiseret grænsekontrol for tredjelandstatsborgere



TREDJELANDS- STATSBORGERE

Del D3: Baner med automatiseret grænsekontrol for alle pas



ALLE PAS

Del E: Baner til registrerede rejsende

REGISTREREDE REJSENDE

2) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af et forenklet jernbanetransitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, skal stemples ved ind- og udrejse. Rejsedokumentet tilhørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af et gyldigt forenklet transitdokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003, og som foretager transit med tog og ikke stiger af på en medlemsstats område, skal også stemples ved ind- og udrejse. Såfremt der er udtrykkelig hjemmel hertil i national ret, kan en medlemsstat ved ind- og udrejse endvidere stemple en tredjelandstatsborgers rejsedokument, hvis denne er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 11.

Rejsedokumenterne tilhørende en tredjelandstatsborger, der på grundlag af et nationalt visum til kortvarigt ophold udstedt til en eller to indrejser rejser ind i eller ud af området for en medlemsstat, som endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne, men anvender ind- og udrejsesystemet, stemples ved ind- og udrejse.«

b) Følgende punkt indsættes:

»1a. Kravene til disse stempler er fastlagt i Schengeneksekutivkomitéens afgørelse SCH/Com-ex (94) 16 rev. og SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).«

c) Følgende punkt indsættes:

»2a. Ved ind- og udrejse af tredjelandstatsborgere, der er visum- og stempplingspligtige, anbringes stemplet på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt. Hvis denne side ikke kan bruges, sættes stemplet dog på den følgende side. Den maskinlæsbare del stemples ikke.«

d) Punkt 3 udgår.

3) I bilag V foretages følgende ændringer:

a) Del A ændres således:

i) Punkt 1, litra b), affattes således:

»b) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, i ind- og udrejsesystemet, registrere oplysningen om nægtelse af indrejse, jf. denne forordnings artikel 6a, stk. 2, og artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226.«

ii) Punkt 1, litra d), affattes således:

»d) for så vidt angår tredjelandstatsborgere, for hvem nægtelse af indrejse ikke skal registreres i ind- og udrejsesystemet, stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og over for det på højre side ligeledes med uudsletteligt sort blæk skrive det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen for nægtelse af indrejse, jf. listen herover på standardformularen for nægtelse af indrejse i dette bilags del B. For disse personkategorier skal grænsevagten desuden indføre enhver nægtelse af indrejse i et register eller notere det på en liste med angivelse af den pågældende tredjelandstatsborgers identitet og nationalitet, referencer på tredjelandstatsborgerens grænsepassagedokument samt begrundelse og dato for nægtelse af indrejse.«

iii) I punkt 1 tilføjes følgende afsnit:

»De praktiske ordninger for stemppling findes i bilag IV.«

b) I del B ændres standardformularen for nægtelse af indrejse ved grænsen således:

i) Efter bogstavet (l) tilføjes følgende tekst:

»(l) Den pågældende har nægtet at stille biometriske oplysninger til rådighed, hvis det kræves

for at kunne oprette en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet

for at kunne foretage indrejsekontrol.«

ii) I afsnittet med overskriften »Bemærkninger« tilføjes følgende tekst:

» (markeres af grænsevagten, hvis oplysninger registreres i ind- og udrejsesystemet)

Det meddeles herved den pågældende person, at vedkommendes personoplysninger og oplysninger om denne nægtelse af indrejse registreres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 18 i forordning (EU) 2017/2226

Den pågældende person har ret til at få de oplysninger om vedkommende, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, og kan anmode om, at ukorrekte oplysninger om vedkommende berigtiges, og at oplysninger, der er registreret ulovligt, slettes, jf. artikel 52 i forordning (EU) 2017/2226.«

4) Bilag VII, punkt 1, affattes således:

»1. Statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie

Uanset artikel 6 og 8-14 må statsoverhoveder, regeringschefer og medlemmer af en national regering med ledsagende ægtefæller, samt medlemmer af deres officielle delegation, og regenter og andre højtstående medlemmer af en kongefamilie, som er indbudt af medlemsstaters regeringer eller af internationale organisationer i officielt øjemed, og hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej, ikke underkastes ind- og udrejsekontrol.«
